

A polgármester bevallotta másfél órát foglalkozott az interjú készítésével a bölcsőde ügyével. Nem tudni, ebbe beleszámítódik-e a negyven perces interjúnk, és a többi sajtóterméknek adott nyilatkozatok. 80 gyerekről és havi 140 millió lejről van szó.

Fotó: Csedő Attila

Közben meg beszélgettünk bevásárló kismamákról, részvényesekről, rosszindulatú politikai ellenfelekről, és még olyan is történt, hogy a polgármester – szinte véletlenül - a kérdésünkre is válaszolt. A polgármester annak örülne a leginkább, ha a pénzügyminisztérium kifizetné a Rosealnak az épületet, mert akkor – mint elárulta –, **még egy sikerrel több volna, amit elszámolhat.**

Az RMDSZ családpolitikája szellemében mennyire óhajtja a városvezetés megkönnyíteni a bölcsődés korú gyermekek gondozását, amíg a szülők dolgoznak?

Itt nem is a pártpolitikáról beszélnek, a szövetség politikájáról, habár arról is lehetne. Vannak bizonyos kérdések, feladatok, amiket rendezni kell. Ehhez hozzá van rendelve egy bizonyos költségvetési büdzsé, tehát a lehetőségek tára nem végtelen. Megfelelő döntéseket kell hozni annak érdekében, hogy a világunk minél jobb legyen, és a dolgok rendesen, normálisan működjenek.

Hogy a kérdésre válaszoljak konkrétan: mérlegelnünk kell. Az utóbbi időben jó pár dolog változott a rendelkezések szintjén. Az új tanügyi törvény előírja, hogy iskola előkészítő osztályt kell létrehozni meg óvoda előkészítő csoportot. Ez utóbbi a napközikben működne kettőtől három éves korú gyermekek számára.

A bölcsődébe is nagyjából ilyen korú gyerekek járnak, hiszen az édesanyák többsége a gyerek két éves kora után megy vissza dolgozni.

Fedik egymást tulajdonképpen a tevékenységek, és rendkívül érdekes a számunkra, hogy ehhez, hogyan viszonyuljunk. A viszonyulást meghatározzák az anyagi lehetőségek is.

A bölcsőde esetében a költségeket teljes mértékben a város állja, míg a napközik esetében a tanügyi fizetések a minisztériumon keresztül érkeznek a városba, tehát nem terhelik a költségvetésünket.

Így a bölcsőde fenntartása négyszer annyiba kerül a városnak, mint egy napközié.

Számunkra előnyös anyagi szempontból, hogy a 2-3 éves gyermekek napközibe járjanak, és gondolom, a gyerekeknek is előnyös az, ha a napköziben foglalkoznak velük, és nem a bölcsődében. Mert a bölcsődében jóformán csak ellátják a gyerekeket, a képzésükre nincsenek szakképzett pedagógusok, míg a napköziben vannak.

Tehát gyakorlatilag jó lenne az is, az én elvrendszeremmel is megegyezik, és az RMDSZ családpolitikájával is, ha már a kérdését így indította, összhangban van.

Én a napközinek a létét inkább a rászoruló családok szempontjából közelíteném meg. Hisz az sem a gyerekeknek, sem az anyukának, senkinek sem jó, ha három éves korig a gyerek a bölcsődében talál otthont magának. Főleg nem 0 évtől 2 éves korig, amikor a gyerekek a leginkább szüksége van anyára, az anyja közelségére. Mert vannak sajnos olyan esetek, amikor nincs más megoldás.

Én úgy gondolom, hogy a mi világunkban is csak azok kellene, hogy vigyék a gyerekeket bölcsődébe, akik rászorulnak.

Hallottam olyan eseteket is, amikor az anyukák tehetősek, és mégis beadják a gyereket. **Szép nagy kocsikkal érkeznek a bölcsődébe**

, és beadják a gyereket, amíg vásárolnak, vagy egyéb gondjukat rendezik. Ezt nem tartom túl jónak, mert egyik másik ott is felejt. Mert hosszúra nyúlik a bevásárlás. Mintha követhető lett volna, hogyan növekszik a gyermekek bölcsődében töltött ideje indokolatlan esetekben is. Ugye az ember kényelmes lény,

még egy anyuka is elkövethet ilyen hibát.

Persze, ezeket a kérdéseket nem nekünk kell feltétlenül eldönteni, hanem meghallgatva a szolgáltatást igénylő rászorulókat, ésszerű döntést kell hozni. Sokszor az ésszerű döntéseinket elindítjuk más szemszögből is.

Konkrétan az fog történni, hogy lesz egy bölcsőde a közeljövőben a Tábor negyedben, és a jelenlegi megszűnik bölcsődei tevékenységet folytatni?

Nem szűnik meg semmi. Át kell, hogy költöztessük véleményem szerint. Az épület nem tud megszűnni, nem intézménymegszűntetésről van szó.

Az történt, hogy még mielőtt polgármesterré választódtam volna, és ebben az irodában elkezdtem volna a munkámat, volt egy per a Roseallal szemben, amit elvesztett az akkori városvezetés, és ezt kellett konstatálni.

A Roseal megjelent, mint tulajdonos, hogy fizessünk bért az épület után, és azt a bért, amit ők igényeltek, kifizettük az idén, de nem áll szándékomban a jövőben bért fizetni. Túl sok épületért fizetünk bért, nem költhetünk ilyen mértékben épületbérletre, mert akkor nem jutna fejlesztésre. Így bért fizetünk például a Bethlenfalvi napközi épületéért. Ez is egy megörökölt helyzet.

Ott mennyi bért fizetnek?

Most így nem tudom fejből. De nekem minden lej, minden euró számít. Azt tudom, hogy **városi szinten ezekért a bérekért régi pénzben 2-3 milliárd régi lejt fizetünk.**

Azt, hogy most mennyit a Tamásiért, mennyit a Backamadarasiért, mennyit a készruhagyár melletti napköziért, mert ennek sem a miénk az egyik része, nem tudnám most konkrétan megmondani.

Ha az épületszerzés a cél, nem gondolkodik a jelenlegi városvezetés abban, hogy

visszaperelje a bölcsőde Villanytelepi épületét? Erre van precedens is, Slănic városban hasonló helyzetből sikerült visszakapni a bölcsőde épületét.

1991-ben a privatizálások során az akkori Matrica gyár, amikor privatizálódott, ezek az épületek az állami vállalatok tulajdonába kerültek. Aminek nem örült a város sem, de nem örvendett az sem, akinek privatizálási szándéka volt. Több millió eurót kellett kifizetni a részvényeseknek, és a Roseal esetében 3-400 részvényes volt. Normális, hogy próbáltak szabadulni a nagy terhektől.

Annak idején az én információim szerint nem akarta a kórház átvenni a bölcsőde épületét. Próbáltak szabadulni a Matrica kantintól, próbáltak szabadulni a szállodától, hisz ezek nem termelő felületek voltak, és csak a költségeket és a kiadásokat szaporították. Sajnos, hogy nem a városnak adták át ezeket az ingatlanokat, mert ugye a kormány úgy gondolkozott, hogy ezekből pénzt kellene minél előbb csinálni, nem helyi szinten született meg ez a döntés. Ezek a történések 1991 és 2007 között zajlottak.

Egy régi ügyről beszélünk, ami most felmelegítődött. Amikor én idekerültem, ez a per már le volt zárva, az előző polgármester perelte be a Rosealt, és tudjuk, hogy a viszony nem volt túl rózsás közöttük. Nem is tudom, hogy nem csak bosszúból tette-e ezt. Mint városvezető, **meggondolnám, hogy bepereljek-e egy olyan céget**

, amely több száz embernek ad munkahelyet, vagy megpróbálok velük egyezséget kötni. Az is felmerült bennem, hogyha ez 1991-92-ben történt, akkor miért 2007-2008-ban perelik be a Rosealt. Ezt az ügyet kellett volna rendezni valamikor '92 körül.

Tud-e valamit, hogy mik a szándékai a Rosealnak az épülettel. Miért pont most kell nekik ez az épület? Ha eddig hátrány volt nekik, csak a nyakukon volt, akkor...

Hát azért, mert ez az ő tulajdonuk. Visszatérek az alapvető kérdéshez, csak azért, hogy értsék meg.

Persze, hogyha felmerül annak a lehetősége, hogy a város ezt az épületet megkapja, és valaki kifizesse, mert ki kell, hogy fizesse a pénzügyminisztérium, akkor ennek örvidenénk, sőt, gondolom, hogy a Rosealnak sem volna ellenére, mert akkor behoznánk egy pénzt.

Tehát itt nem arról szólhat a per, hogy elveszünk a Rosealtól, amit kifizettek, mert ilyen pert se nem indíthatunk, se nem lenne jogunk a kedvező döntésre e tekintetben. Hanem a 2000 után megjelent törvény alapján, hogyha volna erre lehetőség, akkor persze, hogy örvidenék én is neki, hogy a város gazdagodna még egy épülettel. Akár ott működhetne tovább bölcsőde, és az árát azt kifizeti a pénzügyminisztérium a Rosealnak. Ez egy ideális eset volna. Mindenféle normális megoldás bennünket érdekel, ami kivitelezhető.

Én ugyanezt a kérdést feltettem, sőt nehezteltem, hogy miért ilyen sokat kér, amikor a Roseal megjelent a bérfizetési igényével, de másfelől meg is értettem egy ilyen perelkedés után.

Közölték velünk, hogyha nekünk ez a dolog nem tetszik, **ők eleget fizettek ahhoz, hogy működjön a bölcsőde**, valami kétszeresét emlegették, hogy az épület árának már kifizették. Mert ők működtették, és senki meg nem köszönte.

Volt egy ellenséges viszony a város és a Roseal között, és most az az elvárásuk, hogy vagy fizetünk bért, vagy költözzünk ki az épületből. És ebben a helyzetben jutottunk arra, hogy bért fizetünk és valami megoldást keresünk, ami megoldás meg is jelent úgy, ahogy mondtam.

Na de itt volt egy kérdés.

Az volt a furcsa, hogy az elején, amikor át kellett venniük, akkor csak kolonc volt. Most meg nem akarják odaadni, ezek szerint valami szándékuk van az épülettel.

Azt nem mondták, hogy nem akarják nekünk bérbe adni. Hogy nem akarják ideadni, az természetes. Arról még nem tárgyaltunk, hogy van-e erre lehetőség, mert még meg sem vizsgáltuk. Tehát **ez a doszár eddig számomra még nem létezett.**

Mert nem volt az én asztalomon. Hogy van-e annak lehetősége, hogy esetlegesen élve azzal a kerettel, ha még létezik, mert 2007 körül jelent meg, 6 körül vagy 4 körül a lehetőség, hogy olyan megoldást keressünk, mint a mozi és a bútorgyár esetében, hogy a város átvette és a minisztérium kifizette.

Persze itt azért arra is fel szeretném hívni a figyelmet, hogy **a város rosszindulatúan és mondvacsináltan indította el a pert**

a Roseallal szemben, mert a bölcsőde nem egy oktatási intézmény. Ami alapján beperelték a Rosealt, az egy oktatási törvény, ami iskolákra, óvodákra vonatkozik.

Természetesen minden ésszerű megoldás érdekel. Szerintem **igaztalan, és politikai szándéktól csöpögő** az, hogy úgy próbálták feltüntetni az egész ügyet, mintha valaki lenyúlta volna, a Roseal vagy bárki a város jogos tulajdonát. Az ottani emberek, az a 350 részvényes kifizette, és a többi esetben is, amikor ilyen történt, a pénzügyminisztérium fizette ki.

Természetes, hogy nagyon örvendenék egy ilyen lehetőségnek, mert **még egy sikerrel több volna, amit elszámolok**,

és a városnak is jobb lenne. Úgyhogy erről beszéltem is telefonon a Rosealnak a vezetőjével, és ő sem zárkózott el. Persze ahhoz, hogy felelősen lehessen nyilatkozni, meg kell néznünk, hogy még létezik-e az a lehetőség.

Számíthatunk arra, hogy ezt a közeljövőben megvizsgálják, és döntés is születik?

Megvizsgálni természetesen megvizsgáljuk, és beszélünk róla, hogy van-e szándék. De egy

biztos, hogy olyan ügynek nem fogok neki, ami kilátástalan, és nem fogok pereskedni olyan udvarhelyi cégekkel, amelyek 3-400 embernek biztosítanak munkát.

Amióta a polgármesteri hivatal bírálja el a kérvényeket, azóta jelentősen csökkent a felvett gyerekek száma. Tudna-e statisztikát mondani, hogy hány igénylés érkezik, és abból hányat utasítanak el?

Tudtuk, hogy ebből költözés lesz. Azt is tudtuk, hogy 100-ról 80-ra kell csökkenteni a helyek számát. Ezért megnéztük, hogy milyen a reális igény. És azt kértem az intézmény vezetőjétől, hogy a már beírt gyerekeket hagyjuk, de az új igényeket vizsgáljuk meg. Ennek köszönhetően nagyon lecsökkent a szám.

Nem akarom azt mondani, hogy jártak oda környékbeli gyerekek is, aminek a rendezése nem az én ügyem, de hozzám is folyamodtak zetelakiak, hogy nem-e lehetne a bölcsődében tartani a gyereket. **Ez a bölcsőde a város gyerekeinek van**, a város fizeti, és nem kevés pénzbe kerül.

Udvarhelyiekről és szociális helyzetekről van elsősorban szó, amikor tényleg indokolt, hogy a gyerek **az amúgy drága bölcsődénkben legyen tartva**. Nekem az az érzésem, hogy az anyukák is, ha csak egy mód van, akkor szívesebben maradnak a gyerekekkel. Én emlékszem az én gyerekeimre, azt próbáltuk, hogy ha lehet, akkor az édesanyjuk mellettük legyen. Most viszonylag az anyukák kapnak 6-8 millió lejt.

Kétéves korig, de utána van egy év, amit nem tudnak megoldani, kiesik a jövedelem.

Na erről van szó, nekem erre van az ajánlatom, hogy nem bölcsőde és nem bölcsődevita, és nem azon, hogy a gyerekek majd a káposztáskő hogyan fog a fejére hullani, hanem próbálom a lehetőséget biztosítani, és próbálok jobb megoldást. Tehát **azt szeretném, hogy akiknek nagyon muszáj** , azok vigyék bölcsődébe, akiknek pedig 2-3 éves a gyereke, azokat vigyük napközikbe, létesítsünk új csoportokat.

Napközikbe, ahol nemcsak etetik, tartják a gyerekeket, hanem a nevelés szempontjából is velük szakszerűen foglalkoznak velük. Én ezt szeretném, és nem vitatkozni akarok Molnár Miklóssal, mert nagyon sokat ferdít, és tele van politikai csúsztatásokkal. **Azt is mondhatnám, hogy hazudik nagyon sok helyen.**

Említette, hogy reális igényt próbáltak megállapítani: mi szerint szűrték a túljelentkezőket?

Szociális környezettanulmány, kinek milyen munkahelye van, együtt élnek-e a szülők, vagy egyedül nevelik a gyereket, milyen jövedelmük van egyáltalán, miből élnek, ezek komplex felmérések, és a szociális osztály foglalkozott vele. **Ahogy látom, még húsz gyerek elférne a bölcsődében.** Tehát nem az van, hogy le kellett, hogy szorítsuk, mert nincs hely. A napközikben sajnos nincs hely, ott van gond. Miért nem jön azt megoldani?

A bölcsődében ki van függesztve a felvett gyerekek családjainak egy főre eső jövedelme. Olyan is van, hogy az összeg kétszerese, háromszorosa a kisebb jövedelműekének.

Ezt kell megérteni, hogy csak 40 helyet kötöttünk szociális helyhez. De úgy tudom, hogy

azokban az esetekben is elég nagy jövedelmekről van szó. Én eleve arra számítottam, hogy 80 körül lesz az intézménybe fogadottak száma, ezzel szemben most hallom, hogy csak 60-an vannak, meg kell, hogy nézzük, mi van.

De nem ez a fő probléma, az a napköziben van. Van belőlük kilenc, mégsincs elég hely, és el kell, hogy tanácsolják a gyerekeket. Ha az MPP tényleg foglalkozott volna családpolitikával, szociális dolgokkal, akkor nem ilyen politikai ügyeket kreál, amiket ők szűrtak el annak idején, újramelegíteni, mert úgy gondolják, van valami összefüggés, hanem azzal jöttek volna, hogy hozzunk létre még 2-3 új óvadás csoportot.

Erről tárgyaltam a tanfelügyelővel két-három hete, hogy adjanak plusz posztokat a városnak januártól-februártól, mert nincs hova vinni a napközis gyerekeket városunkban. Erre kaptam ígéretet is. Az én asztalomon ez a sürgősségileg megjelenő probléma. Mintha látnám, hogy amikor majd előterjesztem az erre vonatkozó anyagi javaslatot, – mert ahhoz, hogy ezt megtegyük, pénz is kell, újra negatív szavazatokra számíthatok.

Hány gyerek befogadására lesz alkalmas a Tábor negyedi bölcsőde? Jobbak lesznek-e annyival a körülmények ott, hogy megérje őket év közben átköltöztetni annak ellenére, hogy a környezetváltást az ilyen kicsi gyerekek esetében a pszichológusok nem ajánlják.

A körülményeket megpróbáljuk hasonlóná, sőt jobbá tenni. Én azt mondom, hogy amikor elkészül a felújított bölcsőde, akkor ítéljük meg, hogy jobbak-e a körülmények. Azt annak idején, ugyanúgy, mint a Malom utcait, bölcsődének építették, átalakították, mi pedig próbáljuk visszaalakítani és komfortosabbá tenni.

Ha nem is tudjuk az idén kicserélni a termopán ablakokat, erre jövőre mindenképpen sor kerül. Belülről próbáljuk rendbe tenni, és európai konyhát kialakítani. Ott a napközinek is megvonták a működési engedélyét amiatt, hogy nem volt megfelelő, egyúttal két dolgot is megpróbálunk rendezni. Próbálom azt is tisztázni, hogy az előző polgármester idejében hogy vették el az udvart. De így is van elég zöld felület.

Hány helyes a Tábor negyedi bölcsőde?

Olyan 80 körülről beszélünk, valószínű, hogy nem pontos a szám, a tervezési dokumentációt kellene megnézni, de körülbelül hasonló feltételek vannak.

Persze, mondom, hogy én szeretném szebbé, tenni kényelmesebbé tenni, de kényszerhelyzetben vagyunk. Amit ön említett, hogy nem ajánlatos a gyerekeket év közben költöztetni pszichológiai szempontból, én ezt megfontolom. Azért azt is kell tudni, hogy nekünk ez elég sok pénzbe kerül, mert ha kell, hogy fizessem még egy fél évig a bért, amitől nem zárkózik el a Roseal, az 700 vagy 600 millió lejembe kerül régi pénzben, havonta 140 millió lej.

De pszichológiai, lélektani szempontból az lenne jó, ha a gyereket otthon tartanánk az anyukával. Ez lenne a megfelelő megoldás számukra. De énnekem nem ambícióm, hogy most ezt a bölcsődét elköltöztessem. Ebben az esetben is nyugodtan szóba jöhet az, hogy vigyék ki az évet. Habár azt kell tudni, hogy az akkor bele kerül 15 000 euróba és a város szegény. Megengedhetjük-e magunknak?

Konzultálni fogok szakemberekkel, pszichológusokkal. Nézzük meg, hogy milyenek a körülmények, mennyire tettük rendbe, megfelelő-e és azt követően cselekedünk. Az előkészületek folynak.

A következő kérdést a polgármester úr már nagyjából összefoglalta, fontos lenne azonban, hogy összefoglalja a várossal szembeni elszámolás szempontjából, hogy mennyire érdeke az, hogy visszaperelje a saját tulajdonát és mennyire prioritás ez? Mi az

akadálya, hogy visszapereljék vagy visszaszerezzék?

Kicsit csúsztatott a kérdésében, ennek nem örvendek. Azt mondja a saját tulajdonát: ez nem a város saját tulajdona. Az, hogy mi szeretnénk, hogy az legyen, ez egy más kérdés. Hogy kellett volna harcolniuk ezért az elmúlt húsz évben, az megint egy más kérdés. Hogyha előveszem én a telekkönyvi papírokat, akkor 2004-ben vagy hányban ez az épület betelekkönyveződött a Rosealnak.

1993-ban kormányhatározattal odaadták a Rosealnak, tehát ez nem a mi tulajdonunk.

Megfontoljuk a lehetőségét annak, hogy a városhoz kerülhessen az épület úgy, hogy ne mi fizessük ki, ezt meggondoljuk. Azt is, hogy mennyi bért érdemes vagy lehet fizetni. Persze, hogy fontos: érdekel minden ésszerű megoldás. Mivel politikai indíttatású az egész ügy, **nem hiszem, hogy volna rá megoldás.**

De mivel azalatt merült fel ez a kérdés, amíg nem voltam itthon, még kellően mélyre nem tudtam szántani. Másfél órát foglalkoztam ezzel az üggyel, ami után úgy látom, hogy politikai indíttatású volt akkor is: nem helyes úton indultak el, rosszul ültek fel a lóra, és a bosszú fűtötte őket. Így most nagyon nehéz megoldani, akkor könnyebb lett volna talán.

A másik oldalon nem egy emberről van szó, hanem 350 részvényesről és párszáz munkahelyről. Ezért nem hiszem, hogy meg lehetne még oldani, de az én kötelességem, hogy megpróbáljam ezt is megvizsgálni.

Mélyebbre fogunk ebben az ügyben szántani és kiadom a hivatalnak, habár épp elég dolgunk van, hogy ne én bíráljam el ezt az ügyet, hanem a városgazdálkodási osztály igazgatósága fogalmazzon meg szakvéleményt.

Január elsejétől költözik végül a bölcsőde vagy sem?

Mondtam, nem. Nekem nincsenek ilyen ambícióim, hogy átköltöztessenek valamit valahova, valakit valamiért. Az én ambícióm az, hogy elkészüljön az épület és tegyük rendbe, mert ez most már a város tulajdona, mert megszereztük. Hogyha ez meglesz és valószínűleg december 20-ra meglesz, akkor megvizsgáljuk annak a lehetőségét, hogy át tudjuk-e költöztetni, kell-e.

De amíg egy épület nincs kész – ugye hányszor lehetett hallani, hogy bepereltek a licit miatt, vagy különböző szempontokat vetettek fel. Amikor kész van, akkor ehhez viszonyulunk. Arra készülünk, hogy ahogy elkészül az épület, a bölcsődét átköltöztetjük. Persze, hogyha egyéb, ésszerűbb megoldás felmerül, akkor helyet kell hagyni neki. Talán fontosabb nekünk az, hogy új napközis csoportokat hozzunk létre, és akkor megoldottam egy problémát. De ennek az az ödiuma, hogy bért fizetünk a bölcsődéért.

A per nem megoldás sem szomszédok között, sem egy városon belül. Ha valaki meg tud egyezni a Roseal vezetésével, akkor az talán én vagyok, mert én ebben a városban meg tudtam egyezni majdnem mindenkiel, normális emberekkel. Tehát elsősorban megpróbálunk megegyezni, ha pedig más lehetőség felmerül, mulasztások, egész odáig megyek el, hogy abban az időben a hivatalban dolgozó személyeknek imputálni fogom, akár Szász Jenőnek is, vagy akár annak a jogász lánynak, aki itt dolgozott, azokat a költségeket, hisz vagy 30 millió lejt kellett fizessünk perköltséget, akik nem pereltek tovább, vagy akik mulasztottak. Tehát elindítanak egy pert, hogy a másikat citáld be s akkor úgy kezelik mert tudják, hogy esetleg nincs igazuk.

Hogyha a tanács úgy dönt, hogy ezt a pénzt nekünk ki lehet továbbra is fizetni, akkor nem fogok különösebben tiltakozni, habár nem tűnik ésszerűnek egy új bölcsődeépület mellett fizetni, mert túlterheli a költségvetésünket ez a sok bérlés. Én annak is örvendeni fogok, hogy rendbetettem egy épületet és elindítok még öt-hat, négy-öt napközis csoportot. Megoldottam azt a problémát, amit ténylegesen gond a városunkban. Ugyhogy nekem az ambícióm nem az, hogy átköltöztessenem, s ott megszüntessem, hanem az, hogy lehetővé tegyem, hogy normális körülmények legyenek a városban.